

[Ole Espersen]

nær sagt, hvad vi må have på hovederne. Og jeg synes faktisk, at denne illustration er aldeles fremragende, når vi skal fortælle Folketinget og befolkningen, hvor håbløst forslaget er.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes, det er beklageligt, når hr. Ole Espersen forsøger at afspore debatten med den slags ting, som netop blev sagt her fra talerstolen. Hvis man endelig skulle gå ind for hr. Ole Espersens synspunkt, var der faktisk tale om omvendt bevisbyrde, for det ville jo være nemmere for tilhørerne at udpege de tre damer af årgang 75.... (*Munterhed*) ... end det ville være at udpege nogen af de øvrige. Det er derfor, det er fuldstændig forkvaklet at komme med den slags ting – ja, det kunne jo også være 1975. (*Munterhed*).

Og så er jeg lidt ked af, at CD faktisk springer i målet, for det er realiteten her. CD har stået 100 pct. bag forslaget og har haft flere lejligheder til at springe fra, hvis det endelig var, men ved anden og tredje behandling kan man pludselig ikke være med længere, blot fordi et medlem, som både er medlem af Europa-Parlamentet og Folketinget, ikke er til stede. Så snart vedkommende er ude ad døren, er der småoprør overalt i CD, og så holder man i øvrigt ikke gruppemøder, så man ved egentlig ikke rigtig, hvor man står. Det er jo realiteterne, og det er derfor, det bliver så forkvaklet.

Så jeg må henstille, at man som mindstemål – det er næsten værre end et maskeforbud – afholder nogle gruppemøder.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Glistrup og hr. Arne Melchior, og så tror jeg, vi skal slutte rækken af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Duetoft sluttede sit seneste indlæg med det kneb, der desværre alt for ofte bruges her i Tinget, nemlig at når man af en eller anden grund vil stemme imod et forslag uden rigtig at kunne begrunde det, siger man, at man kan løse problemet på mange andre måder.

Man må unægtelig spørge, på hvilke måder man så kan løse problemet. Hvis der begås

manddrab af en flok maskerede mennesker, hvor kun de tre eller fire har været med til at kaste ting ud, vil man så idømme dem alle 20 livsvarigt fængsel? Eller hvordan mener hr. Duetoft at man kan løse problemet på en anden måde?

Hr. Duetofts medkæmper, hr. Ole Espersen, var inde på synspunktet om, at det skulle være et forsøg på at lave påklædningscensur af den ene eller anden art. Det er det da bestemt ikke, det er meget let at skelne imellem, om det er folk, der ganske klart deltager i de ulovligheder, som vi har oplevet ved Sorte Hest, i denne sal, på Christianshavn osv., eller om der er tale om fredelige mennesker, der går til fodboldkamp og har malet sig i ansigtet. Der er ikke tale om påklædningscensur, men om det, hvor man i juraen siger, at man forskyder gerningsindholdet. Man laver et gerningsindhold for dem, der ganske klart er ude i alvorlig kriminalitet, alvorlige forsøg på at smadre andre mennesker – hvad enten de så bliver slået ihjel eller bliver alvorligt handicappede – og det er det, som skal forebygges ved det forrykkede gerningstidspunkt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Som gruppeformand for en af Tingets meget flittige grupper er jeg nødt til at korrekse hr. Knud Lind, som gav en aldeles utroværdig, fejlagtig og usandfærdig fremstilling af, hvad der foregår i CD's gruppe.

CD springer desuden aldeles ikke i målet. Et flertal af CD's gruppemedlemmer stemmer for dette forslag. Andre, som har den samme holdning – og der er enighed om holdningen i CD's gruppe – har altså betænkeligheder ved, at denne lov kan komme til at gavne dem, man ikke vil gavne, og som hr. Knud Lind og hans parti heller ikke vil gavne.

Derfor har disse medlemmer faktisk gjort det, som de er forpligtet til efter grundloven, nemlig ikke at følge, hvad nogen måtte have sagt til hr. Knud Lind i et ubevogtet øjeblik, men at følge deres samvittighed. Det er det resultat, afstemningen vil give, og det skal hr. Knud Lind overhovedet hverken blande sig i eller fremføre nogen kritik af.

Hermed sluttede forhandlingen.